

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 674/2024-13

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára a sudcov Petra Straku a Ľuboša Szigetiho (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], a sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpených JUDr. Matejom Oslackým, advokátom, Jarabinková 8E, Bratislava, proti uzneseniu Mestského súdu Košice č. k. K2-24C/3/2018-1789 zo 16. septembra 2024 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľov a skutkový stav veci

1. Ústavnému súdu bola 27. novembra 2024 doručená ústavná sťažnosť sťažovateľov, ktorou namietajú porušenie svojich práv podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením mestského súdu č. k. K2-24C/3/2018-1789 zo 16. septembra 2024. Sťažovatelia navrhujú, aby ústavný súd rozhodol, že ich práva napadnutým uznesením porušené boli, navrhujú napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť mestskému súdu na ďalšie konanie a navrhujú uložiť mestskému súdu povinnosť nahradiť sťažovateľom trovy konania.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovatelia boli ako žalovaní procesne neúspešní v konaní vedenom na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 24C/3/2018 o určenie neplatnosti právneho úkonu, o určenie otcovstva a o úpravu rodičovských práv k maloletému (pôvodné konanie vedené na okresnom súde pod sp. zn. 25C/117/2013). Ako procesne neúspešným stranám sporu im súd uložil zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v celom rozsahu. Okresný súd uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom č. k. 24C/3/2018-1587 z 2. marca 2023 rozhodol tak, že sťažovateľom uložil spoločne a nerozdielne povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania v celkovej výške 7 748,87 eur. Proti tomuto uzneseniu podali sťažovatelia sťažnosť (podaniami s totožným obsahom zo 6. apríla 2023 a z 19. apríla 2023), o ktorých mestský súd rozhodol napadnutým uznesením tak, že uznesenie vydané vyšším súdnym úradníkom zmenil a sťažovateľom uložil povinnosť zaplatiť náhradu trov konania v celkovej výške 6 248,77 eur.

3. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva, že sťažovatelia považovali výpočet cestovných náhrad v uznesení vydanom vyšším súdnym úradníkom za svojvoľný a nepreskúmateľný, keďže z neho nie je zrejmé, z akých podkladov vychádzal súd v otázke najmä pri spotrebe paliva použitého motorového vozidla. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva, že mestský súd poukázal na skutočnosť, že pri výpočte cestovných náhrad vychádzal z kópií technických preukazov predložených žalobcom a že na základe uvedených podkladov považoval za dostatočne preukázanú odôvodnenosť výdavkov vynaložených ako cestovné náhrady.

II.

Argumentácia sťažovateľov

4. Sťažovatelia vidia porušenie svojich základných práv v tom, že v napadnutom uznesení sa mestský súd nevysporiadal s ich podstatnými námietkami smerujúcimi k výške cestovných náhrad, mestský súd vzal do úvahy len tie údaje z technických preukazov, ktoré bolo možné použiť na potvrdenie správnosti uznesenia vyššieho súdneho úradníka, a z napadnutého uznesenia nie je zrejmé, akú spotrebu má to-ktoré motorové vozidlo použité právny zástupcom žalobcu, pretože boli doložené dva technické preukazy, z čoho je možné vyvodiť záver, že právny zástupca používal na cestovanie dve motorové vozidlá a nie je zrejmé, ku ktorému úkonu (ceste) je potrebné pridať ktoré vozidlo. Podľa sťažovateľov je podstatnou otázkou v konaní, akú spotrebu malo použité motorové vozidlo, a mestský súd v napadnutom uznesení uviedol preukázateľne nepravdivé, resp. nepreskúmateľné tvrdenie, keďže spotreba podľa jedného technického preukazu k motorovému vozidlu zn. Mercedes-Benz je nižšia, ako použil mestský súd pri výpočte v napadnutom uznesení. Sťažovatelia vo svojej sťažnosti na podporu svojej argumentácie odkazujú aj na niektoré rozhodnutia ústavného súdu (IV. ÚS 296/09, IV. ÚS 115/03) týkajúce sa práva na riadne odôvodnenie súdnych rozhodnutí.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Z ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovatelia namietajú zistenia a závery mestského súdu v napadnutom uznesení v otázke výšky cestovných náhrad ako časti priznaných trov konania.

6. Ústavný súd opakovane judikuje, že považuje rozhodovanie všeobecných súdov o trovách konania za integrálnu súčasť civilného procesu, ktorá je zásadne výsadou všeobecného súdnictva. Ústavný súd rozhodnutia o trovách konania meritórne preskúmava iba celkom výnimočne, a to v prípadoch, ak samotné rozhodnutie všeobecného súdu je takým excesom z požiadaviek kladených na spravodlivý proces alebo ide o také extrémne vybočenie z princípu spravodlivosti, že je spôsobilé zasiahnuť do ústavnej roviny, a teda i do práv účastníka konania, ktorý podal ústavnú sťažnosť. Inak povedané, problematika náhrady trov konania by mohla dosiahnuť ústavnoprávny rozmer len v prípade extrémneho vybočenia z pravidiel upravujúcich toto konanie, k čomu by mohlo dôjsť najmä na základe takej interpretácie a aplikácie príslušných ustanovení právneho predpisu, ktorá by v sebe zahŕňala črty svojvôle.

7. Samotné prepočítavanie trov v „*treťom stupni konania*“ však nie je a ani nemôže byť úlohou ústavného súdu (I. ÚS 475/2020). Vzhľadom na uvedené bolo úlohou ústavného súdu v tomto

konaní preskúmať, či napadnuté uznesenie vykazuje v časti rozhodnutia o trovách konania (výšky cestovných náhrad) prvky ústavne neprípustnej svojvôle.

8. V bode 18 odôvodnenia napadnutého uznesenia mestský súd uvádza, z ktorých konkrétnych podkladov (technických preukazov) vychádzal pri výpočte cestovných náhrad, teda aj pri určovaní spotreby paliva motorového vozidla, ktorú mestský súd v napadnutom uznesení (a predtým vyšší súdny úradník v uznesení) použil pri výpočte výšky cestovných náhrad. V tomto bode napadnutého uznesenia sťažovatelia dostali odpoveď na pre nich podstatnú otázku v konaní, akú spotrebu malo použité vozidlo. Zároveň sami sťažovatelia vo svojej sťažnosti uvádzajú, že jedno z motorových vozidiel uvedených v predložených technických preukazoch použitých ako podklady na rozhodnutie o cestovných náhradách v napadnutom uznesení má spotrebu, z ktorej mestský súd vychádzal v napadnutom uznesení (motorové vozidlo Land Rover, spotreba 8,8l/100km). Ústavný súd v tejto súvislosti pripomína svoju stabilizovanú judikatúru, podľa ktorej všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania (stranou sporu), ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania (napr. III. ÚS 333/2021). Vzhľadom na uvedené ústavnému súdu sa nejaví odôvodnenie napadnutého rozhodnutia v časti namietanej sťažovateľmi (preukázanie relevantných údajov o spotrebe a použitom motorovom vozidle vhodnými podkladmi) za nepreskúmateľné alebo za vykazujúce znaky ústavne neakceptovateľnej svojvôle či nedostatočného odôvodnenia, ktoré by mohli viesť k neprimeranému zásahu do samotnej podstaty práva sťažovateľov na súdnu ochranu a na spravodlivé konanie.

9. Vzhľadom na uvedené ústavný súd odmietol ústavnú sťažnosť podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti. Keďže ústavná sťažnosť sťažovateľov bola vo všetkých jej častiach pri predbežnom prerokovaní odmietnutá, ústavný súd už o ďalších návrhoch sťažovateľov nerozhodoval.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. decembra 2024

Peter Molnár
predseda senátu